

TIEN VARRELTA.

Tietäjä. Suomen Teosofisen Seuran vuosikokouksen takia on tämä numero hieman myöhästynyt. Astrologisessa artikkelissamme on Merkuriustakin merkitty Venuksen merkillä 1, kun painoon Saksasta tilattujen merkkien joukosta puuttui Merkuriuksen merkki.

Vuosikokous. Suomen viides teosofinen vuosikokous oli harvinaisen onnistunut. Osanottajia oli maaseudulta saapunut noin 70, helsinkiläisiä edusti noin satakunta henkilöä. Kokous, joka kesti kaksi päivää umpeen, pidettiin Uuden Ylioppilastalon avarassa ja koreassa juhlasalissa. Virallinen kokous alkoi klo 9 sunnuntai- aamuna (7 p:nä) ja kesti puolikolmatta tuntia. Mitä kauniimmassa sopusoinnussa saatiin siinä lyhyessä ajassa kaikki viralliset asiat toimitetuiksi – vaalit, sääntömuutokset y. m. Ylisihteeriksi valittiin yksimielisesti uudelleen Pekka Ervast. Säännöt päätettiin vielä pitää ennallaan. Kokouksen puheenjohtajana toimi erinomaisesti Kipinä-looshin esimies herra J. Pyhälä Korkeakoskelta. Yhteisten kasvispäivällisten jälkeen kokoontuivat jäsenet taas lukuisasti – itse asiassa niitä nyt taisi olla lähes kolme sataa – yhteiseen seurusteluun ja keskusteluun sekä näkemään ja kuulemaan tohtori Rudolf Steineriä, saksalaisen T. S:n kuuluisaa ylisihteerä, joka muuten oli vieraana ollut läsnä aamupäivänkin kokouksessa. Tohtori Steiner saapui jo klo 4, jonka tähden heti pantiin toimeen „kysymysilta.“ Suomen T. S:n ylisihteerin tulkitsemana vieras vastasi seikkaperäisesti ja laajasti lukuisiin kysymyksiin monenlaisista aineista. Siinä oli raamatullisia kysymyksiä ja siveellisiä, kysymyksiä Kalevalasta ja Suomen tulevaisuudesta y. m. Emme tahdo tässä tehdä niistä selkoa, koska aikomuksemme on Tietäjän ensi numerossa ne julkaista. Suurella mielenkiinnolla seurasivat läsnäolijat tohtori Steinerin elävää ja voimakasta esitystä. Kun vieras oli poistunut ja teetä juotu, piti Pekka Ervast ainettaan tyhjentävän, mielenkiintoisen esitelmän Teosofisesta Seurasta, sen tarkotuksesta ja työstä, tehden samalla muutamia ehdotuksia taloudellisen aseman kohottamiseksi. Ei kuitenkaan sinä iltana ryhdytty keskustelemaan alustuksen johdosta, vaan jätettiin keskustelu seuraavaan aamuun, jolloin taas klo 9 kokoonnuttiin. Nyt päätettiin perustaa liitto rahavarojen hankkimista varten ja asetettiin komitea valmistamaan seikkaperäistä työsuunnitelmaa. Kun rahoja saadaan kokoon, voidaan niitä käyttää monenlaisiin tarkotuksiin, ennen kaikkea sopivien henkilöiden avustamiseksi, jotka maaseudulla kiertäen levittävät teosofista aatetta puhutun sanan ja kirjojen avulla. Uutta rahastoa varten tehtiin paikalla pieni keräys. Ylisihteerä kulki ympäri laukku kädessä, ja sillä tavalla saatiin kokoon Smk. 164: 70. Klo 1 alkoi julkinen vuosijuhla. Sali täyttyi ääriään myöten juhlapukuisella yleisöllä, jonka joukossa näkyi monta ulkomaalaista, m. m. toht. Steiner. Alkusoiton jälkeen tohtori E. Selander piti ruotsinkielisen esitelmän „Kuolemasta“, kuvaillen rinnakkain kuoleman ja sen „nuoremman veljen, unen“ ilmiöitä okkultisen tutkimuksen ja tiedon kannalta. Kapellimestari Leinon johtama teosofinen sekakuoro kaiutti muutamia tunnelmikkaita säveliä, joiden joukossa kaunis „Ave Maria“ teki ehyimmän ja syvimmän vaikutuksen. Kun sitte Oskar Merikanto oli ilahuttanut kuulijoita parilla pianokappaleella, astui Pekka Ervast puhujalavalle ja piti lyhyen, mutta sisältörikkaan esitelmän Kristuksesta. Kaikin puolin onnistunut juhla päättyi rouva Hilda Pihlajamäen vaikuttavalla voimalla lausumaan Kasimir Leinon „Laulajan rukoukseen.“ Päivällisloman perästä kokoontuivat seuran jäsenet taas kuulemaan ja katselemaan Helsingin teosofisen nuorisoliiton toimeenpanemia Kalevala-esityksiä. Paitsi tervehdyspuhetta ylisihteeriltä saatiin illan kuluessa kuulla ja nähdä „Lemminkäisen kuolema“ ja „Sammon ryöstö“ näyttämöllä esitettynä, kahden muinaissuomalaisen tietäjän laulavan tunnelmikasta Kalevala-runoa, kalevalapukuisten nuorten esittävän pari kansantanssia y. m. Innokkaita

kättentaputuksia tuli esitysten osalle. Tohtori Steinerkin lausui ilonsa siitä, että oli saanut olla mukana katsomassa. Myöhemmin illalla jatkettiin vielä keskustelua yhteisistä asioista. Kello 10 tienoissa illalla päättyi Suomen T. S:n viides vuosikokous, jättäen osanottajiin syvän vaikutuksen ja herättäen heissä kauniita toiveita sekä teosofisen liikkeen että yleensä kansamme tulevaisuudesta.

Rudolf Steiner. Saksan T. S:n ylisihteeri on vierailut Helsingissä pari viikkoa, lietsoen sanoillaan tšekäläisissä teosofeissa teosofisen innostuksen tulta. Hän on pitkähäkö solakka mies, joka aina esiintyy yksinkertaisessa mustassa bonjourissa. Hänen kasvonsa ovat vakavat ja samalla lempeät. Ne puhuvat suurista kärsimyksistä ja itsekieltämyksistä. Näkyy, että Rudolf Steiner on hengen mies, joka ei elä yksin ruoasta ja juomasta. Hänen puheensa on voimakas ja äänensä sointuva ja sielukas. Hänen miltei yhtämittaiset kädenliikkeensä voivat pohjoismaiseen kuulijaan tehdä hermostuneen vaikutuksen, mutta etelämpänä semmoiset kuuluvat asiaan ja ovat aivan luonnolliset. Ei muuten ihmettä, jos hermosto olisi jonkun verran heikontunut, kun niin väsymättömästi esitelmöi ja puhuu kuin tohtori Steiner. Sanovathan fysiologit, että puhuminen on raskainta ja voimia kuluttavinta työtä mitä on.

Etevä salatieteilijä ja puhuja piti teosofeille kymmenen esitelmää käsittävän sarjan aineesta „Henkivallat luonnon valtakunnissa ja toisilla taivaankappaleilla.“ Moni pelkäsi varmaan, että aine olisi kovin abstraktista ja käsittämätöntä laatua – ja sitä se tietenkin on. Mutta tohtori Steinerin taitavassa esityksessä se muuttui mitä mieltäkiinnittävimmäksi kuvaukseksi henkimailman salaisuuksista, joilla kaikilla on vastaavaisuutensa jokapäiväisessä ihmiselämässä ja vaikutuksensa siihen. Tämän sarjan ohella pidettiin kaksi julkista esitelmää, joista varsinkin toinen „Salatieteestä ja vihkimyksestä“ teki syvän vaikutuksen Yliopiston juhlasalin runsaslukaiseen yleisöön.

Emme saata muuta kuin toivoa, että Rudolf Steiner vielä kerran ja monta kertaa löytäisi tiensä Suomen pääkaupunkiin.

Venäjän T.S:n ylisihteeri. Ulkomaalaisten vieraiden joukossa oli paljon venäläisiä, m. m. parina päivänä Venäjän ylisihteeri neiti Anna Kamensky. Kolmen muun venäläisen jäsenen kanssa hän kävi meidän „päämajaamme“ katsomassa ja Suomen ylisihteeriä tervehtimässä ja hauska oli nähdä kuinka veljellisesti ja hyvin teosofit sopivat, vaikka kuuluvat eri kansallisuuksiin, joiden politillinen väli saattaa olla kireä. Mutta Teosofisessa Seurassa ei harrasteta politiikkaa. Kaikki juovat ihmisten välillä haihtuvat olemattomiin ja olemme vain ihmisiä, joilla on yhteinen ihanne ja jotka yhdessä etsivät totuutta. Toukokuun 4-6 p:nä tulee taas neiti Kamensky, tällä kertaa yhdessä selvänäköisen soittotaiteilijan rouva Unkovskyn kanssa, vierailemaan Helsingissä. Annetaan julkinen konserttiluento ja sitäpaitsi kokous lauantai-iltana jäsenille.

A. V. Peters. Englantilainen selvänäkijä, joka viime vuonna niin suurella menestyksellä esiintyi Helsingissä, Viipurissa ja Tampereella ja joka tätä nykyä on Moskovassa, tulee kotimatallaan pistäytymään Helsingissä tšekäläisiä ystäviään tervehtimässä. Samalla hän yhdessä Pekka Ervastian kanssa esiintyy Olympiassa kerran pari. Tämä tapahtunee myös toukokuussa.

Teosofiset kesäkurssit. Nämä kurssit tulevat nyt pidettäväksi Karjalassa kohta juhannuksen jälkeen. Lähempiä tietoja annetaan Tietäjän ensi numerossa, joka ilmestyy toukokuun lopulla.

Uusi huomattava kirja. Tohtori Rudolf Steinerin merkkiteos *Kuinka saavutetaan tietoja korkeammista maailmoista?* on nyt ilmestynyt suomen kielellä Teosofisen Kirjakaupan ja Kustannusliikkeen kustannuksella. Sen hinta on Smk. 3: –, sidottuna 4: 50. Postimaksut lisää.

Kristuksen opin ydin. Mikkelissä ilmestyvä aikakauslehti *Sana* (Kuvallinen aikakauslehti yleissivistystä ja elämää varten) on maaliskuun 15 p:n numerossaan antanut todistuksen siitä, että se tosiaan on vapaamielinen ja sivistystä harrastava lehti. Se on nimittäin pyytämättä ottanut arvosteltavakseen V. H. V:n jouluksi ilmestyneen erikoisteoksen „Kristuksen alkuperäinen oppi elämästä ja kuolemasta, I” ja suonut kirjalle suuren tunnustuksen, josta emme malta olla painamatta tähän pari otetta:

“Käsiteltävänä oleva aihe ei suinkaan ole helpoinpia. Se kysyy varsin perusteellisia tietoja ja tunnon tarkkaa tieteellistä arvostelu- ja erittelykykyä. Sitä suuremmalla mielihyvällä voimme mainita, että kirjailija on suoriutunut tehtävästään sangen hyvin – mikäli sen nyt jo saattaa päättää. Kysymyksessä oleva I:n nidos, „Kristuksen opin ydin”, on huolellisten ja perinpohjaisten tutkimusten tulos. Se luo runsain määrin uutta valoa kristinuskon hämäryyksiin ja tekee meille selväksi esim. sen tosiasian, että ero Jesus Natsarealaisen etiikalla (siveysopilla) ja historiallisen kirkon oikeauskoisuudella, järjettömine dogmeineen, on aivan yhtä suuri kuin päivällä ja yöllä. Näin ollen on anteeksiantamatonta vääristelyä ja käsitteiden hämmentämistä, jos me sekotamme ne toisiinsa.”

“Puheena olevassa teoksessa on kieli sujuvaa, selvää ja suppeata. Sen lisäksi tekee miellyttävän vaikutuksen aineen johdonmukainen ja täsmällinen käsittelytapa. Nämä seikat tekevät teoksen helpotajuiseksi – ansio, joka puuttuu useinkin tieteellisistä tutkimuksista.

Kerrassaan arvaamattoman kauvas kantava merkitys on tällaisilla teoksilla henkisen näköpiirin laajanemisessa ja valistuneen elämänymmärryksen muodostumisessa. Ne ovat oivallisia aseita yhteisessä taistelussamme uskonnon nimessä rehottavaa valhetta ja vääryyttä, taikauskoa ja tutkimusvapauden sortoa vastaan. Sentähden, samalla kun pyydämme vilpittömästi onnitella tekijää tämän arvokkaan teoksensa johdosta, jäämme suurella mielenkiinnolla odottamaan kirjan seuraavia osia.

Frans Keränen.”

Lahjoja teosofiselle liikkeelle. „Maakassa” on vastaanottanut: Muutamat ystävät 10: –. O. K. 5: 95. Otava II 30: –. S. R. 50: –.

Päämaja Suomen Teosofiselle Nuorisoliitolle. Suomen Teosofisen Seuran ylisihteerin Pekka Ervastin ihailtavaa esimerkkiä noudattaen aikovat muutamat pääkaupungin nuorisoliiton jäsenet liittyä yhtiöksi, jonka tarkoituksena on rakentaa myöskin vastaperustetulle Suomen Teosofiselle Nuorisoliitolle oma koti, päämaja Oulunkylään Pekka Ervastin omistaman „päämajan” lähelle pienelle maapalstalle, joka erikoisesti tätä tarkotusta varten on lahjotettu Nuorisoliiton jäsenten käytettäväksi. Tässä tarkotuksessa kääntyy suunnitelmaa valmistamaan asetettu rakennuskomitea kaikkien teosofista työtä ja teosofista liikettämme rakastavien T. S:n ja Nuorisoliiton jäsenten puoleen kehottaen täten ottamaan osaa päämajan luomiseen teosofiselle nuorisotyölle Suomessa.

Rakennuksessa tulee olemaan useampia yksityisiä huoneita sekä suuri yhteinen kokoushuone. Kustannukset huonetta kohti on laskettu nousevan noin 1200 á 1500 mk., joka summa suoritetaan joko heti tai vähitellen. Sitten kun rakennus on veloista vapaa, *lankeaa sen omistusoikeus Suomen Teosofiselle Nuorisoliitolle.* Niitä henkilöitä, jotka aineellisesti tai muulla

tavoin tahtovat avustaa ja olla mukana yhteiseksi hyväksi suunnitellussa työssä, kehoitetaan lähempiä tietoja saadakseen kääntymään Toivo Vitikan puoleen, osote Oulunkylä. Erityisesti niitä, jotka haluavat oman „kamarin“ yhteisessä päämajassa pyydetään ilmottamaan siitä ennen toukokuun 15 päivää.

Rakennuskomitean puolesta:

Ilmari Saari,
Puheenjohtaja.

(Tietäjä 1912 Huhtikuu N:o 4, ss. 196-200)